

Στον «ιπτάμενο τεκέ» της Ολυμπιακής

Στις 4 Ιανουαρίου 1998 ένας άνθρωπος, αλλεργικός στο παθητικό κάπνισμα, πέθανε σε αεροπλάνο της Ολυμπιακής, επειδή ο εθνικός μας αερομεταφορέας δεν διέθετε θέσεις μη καπνιστών. Η Ολυμπιακή έμπλεξε σε ένα μακρύ δικαστικό αγώνα στις ΗΠΑ και βγήκε χαμένη.

Η ιστορία ξεκινά τον Δεκέμβριο του 1997, όταν ο 52χρονος γιατρός Αμπίντ Χάνσον από την Καλιφόρνια αποφάσισε να περάσει τις χριστουγεννιάτικες διακοπές του στην Ελλάδα και την Αίγυπτο, μαζί με την οικογένειά του και μερικούς φίλους. Έπασχε από άσθμα και ήταν ιδιαίτερα αλλεργικός στο παθητικό κάπνισμα. Το πρόβλημά του το επεσήμανε στους ανθρώπους της Ολυμπιακής, με την οποία θα πραγματοποιούσε τις αεροπορικές του μετακινήσεις.

Οι διακοπές του κυρίου Χάνσον στη Μεσόγειο κυλούσαν ομαλά μέχρι τις 4 Ιανουαρίου. Το πρωί εκείνης της ημέρας επιβιβάστηκε στο Μπόινγκ 747 της Ολυμπιακής (πτήση 417) για το ταξίδι της επιστροφής στη Νέα Υόρκη. Για μια ακόμη φορά επεσήμανε το πρόβλημά του στο προσωπικό του αεροπλάνου. Με το που κάθισε στη θέση του, αντιλήφθηκε ότι κάτι δεν πήγαινε καλά: γύρω του οι πάντες κάπνιζαν αρειμανίως. Βρισκόταν τρεις σειρές πίσω από τις θέσεις καπνιζόντων, σε μια εποχή που η Ολυμπιακή Αεροπορία επέτρεπε ακόμη το κάπνισμα, αν και υπήρχε οδηγία του ICAO από το 1996 για την απαγόρευσή του, ενώ στις πτήσεις της τα τμήματα καπνιστών και μη καπνιστών ήταν ενιαία και δεν υπήρχε διαχωριστικό μεταξύ τους.

Ο γιατρός διαμαρτυρήθηκε τουλάχιστον τρεις φορές στις αεροσυνοδούς, αλλά λύση δεν βρέθηκε, επειδή δεν υπήρχαν άλλα διαθέσιμα καθίσματα στο αεροπλάνο. Μια αεροσυνοδός του συνέστησε να αναζητήσει έναν άλλο επιβάτη, με τον οποίο να αλλάξει θέση. Κατά τη διάρκεια της πτήσης ο Χάνσον ένοιωσε δυσφορία και σηκώθηκε από τη θέση του για να αναζητήσει περισσότερο οξυγόνο στο μπροστινό μέρος τους αεροσκάφους. Λίγα λεπτά αργότερα κατέρρευσε στο διάδρομο, παρά τις προσπάθειες ενός συναδέλφου του να τον κρατήσει στη ζωή. Το θέμα δεν έλαβε μεγάλη δημοσιότητα, αλλά ο διεθνής τύπος περιέγραψε το αεροπλάνο της Ολυμπιακής ως «ιπτάμενο τεκέ».

Τον Δεκέμβριο του 1998 η σύζυγος του Χάνσον, Ρουμπίνα Χουσαίν υπέβαλε αγωγή αποζημίωσης εναντίον της Ολυμπιακής στο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο της Καλιφόρνιας, θεωρώντας την υπεύθυνη για τον θάνατο του ανθρώπου της, επειδή παραβίασε τα άρθρα 17 και 25 της Σύμβασης της Βαρσοβίας (1929), που ρυθμίζει τις ευθύνες των αεροπορικών εταιρειών απέναντι στους επιβάτες τους. Η Ολυμπιακή ισχυρίστηκε ότι ο θάνατος του Χάνσον οφειλόταν σε αλλεργικό σοκ, εξαιτίας του βεβαρημένου ιστορικού της υγείας του. Ο δικαστής Τσαρλς Μπρέγιερ, που επελήφθη της υπόθεσης, δίκαιωσε τους ενάγοντες και τους επιδίκασε ως αποζημίωση το ποσό του 1,4 εκατομμυρίων δολαρίων.

Η εταιρεία προσέφυγε στο 9ο Ομοσπονδιακό Εφετείο, το οποίο επικύρωσε την πρωτόδικη απόφαση στις 12 Δεκεμβρίου 2002. Η Ολυμπιακή αποφάσισε να εξαντλήσει κάθε ένδικο μέσο και προσέφυγε στο Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ, το οποίο με τη σειρά του δίκαιωσε την οικογένεια Χάνσον στις 24 Φεβρουαρίου 2004.

Στο σκεπτικό της απόφασης που ελήφθη με 6 ψήφους υπέρ και 2 κατά, το δικαστήριο σημειώνει ότι η ασυνήθιστη και απρόσμενη άρνηση παροχής βοήθειας σε επιβάτη συνιστά «ατύχημα» με βάση τη νομοθεσία και τη Σύμβαση της Βαρσοβίας και, ως εκ τούτου, η Ολυμπιακή υποχρεώνεται στην καταβολή της αποζημίωσης. Οι δύο δικαστές που μειοψήφησαν σημείωσαν ότι στο παρελθόν δικαστήρια της Αυστραλίας και της Βρετανίας σε παρόμοιες περιπτώσεις δίκαιωσαν τις αεροπορικές εταιρείες.

Η υπόθεση περαιώθηκε με την καταβολή της αποζημίωσης ύψους 1,4 εκατομμυρίων δολαρίων από την ασφαλιστική εταιρεία της Ολυμπιακής. Ήταν ένα ακόμη χτύπημα στην πληγωμένη αξιοπιστία του εθνικού μας αερομεταφορέα.

Πηγή: Σαν Σήμερα.gr